KÄLLSKATTEN

Symaskinsagenter.

Till Singer Co. Symaskins Aktiebolag, Stockholm.

I en till centrala uppbördsnämnden inkommen skrivelse har bolaget i huvudsak anfört följande.

För antagande av bolagets agenter finnas fastställda "Villkor för innehavande av agentur för Singer Co. Symaskins Aktiebolag". Dessa villkor ha gällt sedan år 1941.

Agenterna kunna uppdelas i följande grupper:

1) de som driva rörelse och ha agenturen som bisak,
2) de som bedriva agenturen yrkesmässigt med åtföljande större avsättning (minst 36 maskiner per år) och
3) de som bedriva agenturen huvudsakligen såsom ett fritidsuppdrag och följaktligen ha en lägre avsättning än grupp 2.

Agenterna ersättas med provision. Denna utgår allt efter avsättningens omfattning med 18—23 % för grupp 2 och med 15—18 % för grupp 3.

Hittills har agenten finansierat sin verksamhet vid kontant försäljning genom att genast uttaga hela sin provision ur köpeskillingen och därefter redovisa återstoden till bolaget. Vid avbetalningsköp erlägger köparen en handpenning, som agenten emottager och disponerar på samma sätt som när det gäller kontant försäljning.

Mer än hälften av agenternas försäljningar av symaskiner genomföras som byteshandel, i det att kunden i avräkning å köpeskillingen överlämnar en begagnad symaskin (bytesmaskin) som agenten övertager för egen räkning. Värdet av bytesmaskinen varierar efter dess beskaffenhet. När vid avbetalningsköp handpenningen erlägges, överstiger bytesmaskinens värde i regel betydligt handpenningen.

Om bolaget skall sörja för erläggande av preliminär A-skatt för agenten måste fordras, att denne lämnar handpenningen oavkortad till bolaget och att bolaget från däri ingående provision gör avdrag för A-skatten. Sedan kan återstoden återbetalas till agenten. Agenten måste sålunda vid byteshandel förfoga över egna medel, eftersom han icke omedelbart kan realisera bytesmaskinen för att verkställa sin redovisning till bolaget. I regel äro agenternas tillgångar så begränsade att agenterna icke bli i stånd att på angivet sätt kontant redovisa handpenningen. Därför skulle de vid påföring av A-skatt nödgas avstå från agenturen och söka skaffa sig annan utkomst. Även bolaget skulle i dylikt fall bli lidande i sin rörelse, i det att remplacering av de avgångna agenterna icke kunde ske. Följden skulle bli att bolagets försäljningsvolym skulle i högsta grad minskas och svårighet uppstå att uppfylla åtagna serviceförpliktelser gentemot kundkretsen.

Med hänsyn till det anförda hemställer

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:17

bolaget att agenterna inom grupp 2 skola få erlägga preliminär B-skatt. Såvitt gäller agenterna i grupp 3 framhåller bolaget att agenturen i regel innehades såsom fritidssysselsättning; då dessa agenter dessutom må antagas antingen bedriva annan rörelse eller inneha huvuduppdrag hos annan, kunde bolaget följaktligen icke åläggas verkställa skatteavdrag för dem.

Nämnden:

Vid 1953 års uppbördsreform ansågs användningsområdet för den preliminära A-skatten böra vidgas. Sålunda förutskickades bland annat att de s. k. provisionsförsäljarna som regel borde erlägga sådan skatt.

I anvisningarna till 3 § uppbördsförordningen uttalas, att preliminär B-skatt må påföras i stället för preliminär A-skatt därest särskilda omständigheter, t. ex. speciella svårigheter att verkställa skatteavdrag, föreligga. Enligt anvisningarna kunna å andra sidan omständigheterna vara sådana, att B-skatt visserligen framstår som den naturliga skatteformen, men att A-skatt likväl bör erläggas, exempelvis därför att den skattskyldige vid upprepade tillfällen tidigare år underlåtit att i vederbörlig ordning inbetala debiterad preliminär skatt.

Beträffande försäljare, som enligt avtal skola uppbära dem tillkommande provision direkt av arbetsgivarens kunder, uttalade 1949 års uppbördssakkunniga bland annat att dessa skattskyldiga som regel borde erlägga B-skatt; endast i undantagsfall borde A-skatt utgå och avdragsskyldighet för arbetsgivaren föreligga. Uttalandet återgavs i propositionen nr 100 till 1953 års riksdag och lämnades av departementschefen utan erinran.

Med tillämpning av det anförda böra de försäljare hos bolaget, som tillhöra förut angivna grupp 2, normalt erlägga B-skatt. Endast i undantagsfall, exempelvis då B-skatt upprepade gånger restförts, bör för försäljaren utfärdas debetsedel å A-skatt. Har i enlighet härmed försäljaren erhållit debetsedel å A-skatt, får bolaget anses vara skyldigt tillse att sådan ordning för utbetalning av försäljaren tillkommande ersättning tillämpas, att skatteavdrag kan göras.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:17